

alt andet lige betyde, at afgiften vil diskriminere væksthjælpere med et stort tilladt maksimum-indhold i fuldfoder, uden at der egentlig kan siges at være noget belæg for det.

Hertil kommer, at anvendelsen af provenuet er fastlagt til bestemte formål, hvilket indebærer, at lovforslaget skal notificeres for Kommissionen – jeg beklager, men sådan er det. Det vil kunne trække tidspunktet for lovforslagets ikrafttrædelse i langdrag, og det er der efter min opfattelse ikke nogen grund til.

Jeg må derfor, selv om jeg er 100 pct. enig i sigtet med lovforslaget, afvise det på grund af dets uhensigtsmæssige indretning; men jeg vil også sige, at jeg tror ikke, det vil være vanskeligt at få forenet parterne med hensyn til indretningen af afgiften, når vi tager de to forslag og sammenligner dem. Jeg er altså optimistisk på området – bortset fra at vi jo nok ikke kan blive helt enige om, at hver gang der indføres en afgift, skal man bruge pengene igen med det samme. Jeg mener, der her er et godt grundlag for at sige, at vi kan bruge pengene til nedbringelse af gælden til gavn og glæde for de fremtidige generationer – ikke bare af griseejere, men af alle.

Erik Mortensen (S):

Man kan somme tider opleve, at virkeligheden overhaler de intentioner, en regering måtte have, når den fremsætter lovforslag.

I regeringslovforslagets trykte del er der rent faktisk opregnet ikke mindre end 10 forskellige væksthjælpere. Heraf er den ene allerede på nuværende tidspunkt forbudt, og et forbud mod en anden er under kraftig overvejelse, og det er selvfølgelig kun glædeligt, fordi begge lovforslag – både det fra Enhedslisten og det fra regeringen – selvfølgelig har det sigte at nedbringe og helst helt fjerne væksthjælpere i forbindelse med produktion af primært grise, men også af andre husdyr.

Jeg kan kun erklære mig enig med ministeren i, at der rent teknisk er et par ting, der ikke harmonerer; det er selvfølgelig vedrørende forholdet til EU, det er en form for diskriminering mellem de kendte produkter, og det er spørgsmålet om, hvordan man skal pålægge afgiften. Jeg kan også kun erklære mig enig med ministeren i, at det indkomne provenu ved afgiften ikke skal bruges til fremme af bestemte ting, og det er jo ikke det, der er sigtet med regeringens forslag, som jeg tilfældigvis støtter. Sigtet er at sørge for en bedre kvalitet i fødevarerne, og

samtidig bør det vel også siges, at økologien i høj grad blev tilgodeset i forbindelse med vedtagelsen af den seneste finanslov. Men ingen tvivl om, at der ligger det samme bag fremsættelsen af de to lovforslag: frygten for resistens over for visse typer antibiotika. Det er helt oplagt et emne, som vi ikke kan komme uden om.

For mig at se drejer det sig også om spørgsmålet om dyrevelfærd i almindelighed. Der er jo ikke nogen, der bestrider, at de væksthjælpe, man opnår ved at bruge væksthjælpere, i stort omfang også kan opnås ved ændring af fodersammensætningen og ved at ændre produktionsrammerne, hvad enten det drejer sig om staldsystemer eller frilandsprincipper, og jeg synes nok, det er glædeligt at konstatere, som jeg også startede med at sige, at tingene rent faktisk går hurtigt. Så sent som i går erfarede jeg i hvert fald, at kyllingeavlere om ganske få uger – faktisk mindre end 1 måned – er indstillet på helt at fjerne væksthjælpere i deres produktion, og samtidig erfarede vi, at der rent faktisk findes et naturprodukt som erstatning for disse væksthjælpere, og at det bliver brugt – ganske vist i beskeden omfang, men åbenbart med stor succes – inden for landbruget.

Jeg betragter regeringsforslaget som en hjælpende hånd til landbruget i arbejdet med at komme i gang med at afvikle brugen af væksthjælpere. Når regeringen ikke tager skridtet fuldt ud, er der selvfølgelig nogle lovmæssige grunde til det, og jeg er temmelig overbevist om, at forbrugerne i den sidste ende nok skal hjælpe til med også at få fjernet de sidste.

På den baggrund må jeg anbefale regeringens lovforslag. Jeg anerkender selvfølgelig, at Enhedslistens intentioner er de samme, men jeg må nok opfordre til og anbefale Enhedslisten at stemme for regeringens lovforslag.

Mariann Fischer Boel (V):

Med de to lovforslag fra henholdsvis regeringen og Enhedslisten om afgift på antibiotika og væksthjælpere, vi behandler i dag, har vi et fint eksempel på, at virkeligheden har overhalet lovgivningen; det er jeg helt enig med hr. Erik Mortensen i. Siden lovforslagene gik i trykken, har fødevareministeren nemlig forbudt virginiamycin, der er en af de ti antibiotiske væksthjælpere, som er nævnt i regeringens lovforslag.

Der er også sket andre store fremskridt, siden lovforslaget blev fremsat. Brancherne og land-